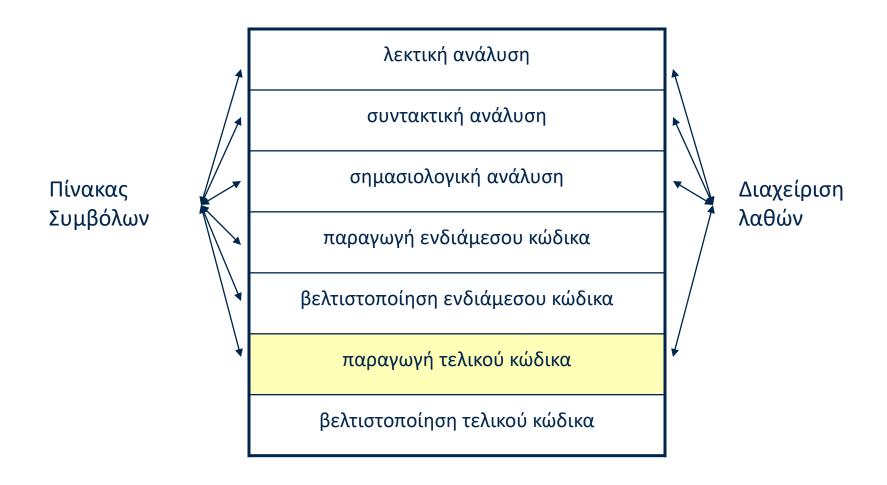
Παραγωγή Τελικού Κώδικα για την Αρχιτεκτονική RISC-V

Διαλέξεις στο μάθημα: Μεταφραστές Γεώργιος Μανής

TMH MA M HX AN IK ΩN H/Y & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ
Π A N E Π I Σ T H M I Ο I Ω A N N I N Ω N

DEPARTMENT OF COMPUTER SCIENCE & ENGINEERING
U N I V E R S I T Y OF I O A N N I N A

Οι Φάσεις της Μεταγλώττισης

Παραγωγή Τελικού Κώδικα

Παραγωγή Τελικού Κώδικα

- Από κάθε εντολή ενδιάμεσου κώδικα παράγουμε τις αντίστοιχες εντολές του τελικού κώδικα
- κύριες ενέργειες στη φάση αυτή:
  - οι μεταβλητές απεικονίζονται στην μνήμη (στοίβα)
  - το **πέρασμα παραμέτρων** και η **κλήση συναρτήσεων**
- # θα δημιουργήσουμε κώδικα για τον επεξεργαστή RISC-V

Η Αρχιτεκτονική RISC-V - Καταχωρητές

Καταχωρητές που θα μας φανούν χρήσιμοι:

•	καταχωρητής π	ου έχει πάντ	α τιμή 0 :	zero
---	---------------	--------------	-------------------	------

καταχωρητές οι τιμές των οποίων

διατηρούνται ανάμεσα σε κλήσεις

stack pointer
sp

frame pointer fp

return address

global pointer
gp

Απευθείας εκχώρηση τιμής

Η απευθείας εκχώρηση αριθμητικής σταθεράς σε έναν καταχωρητή γίνεται με την ψευδοεντολή li:

```
li reg,int # reg = int
# reg: destination register
# int: arithmetic integer constant
```

Για παράδειγμα η εντολή

li t0,3

εκχωρεί το 3 στον καταχωρητή t0.

Μεταφορά τιμής

Η μεταφορά τιμής από έναν καταχωρητή σε έναν άλλο γίνεται με την ψευδοεντολή mv:

```
mv reg1,reg2 # reg1 = reg2
# reg1 : destination register
# reg2 : source register
```

Στο παρακάτω πρόγραμμα οι καταχωρητές t1 και t2 εναλλάσσουν τις τιμές τους, μέσω του καταχωρητή t0:

```
mv t0,t1
mv t1,t2
mv t2,t0
```

Αριθμητικές πράξεις

Για τις τέσσερις αριθμητικές πράξεις ανάμεσα σε καταχωρητές είναιδιαθέσιμες οι εξής εντολές:

```
add reg, reg1, reg2  # reg = reg1 + reg2
sub reg, reg1, reg2  # reg = reg1 - reg2
mul reg, reg1, reg2  # reg = reg1 * reg2
div reg, reg1, reg2  # reg = reg1 / reg2
  # reg: destination register
  # reg1, reg2: registers (operands)
```

Αριθμητικές πράξεις

π Πρόσθεση μίας ακέραιας σταθεράς σε έναν καταχωρητή γίνεται με την addi addi target_reg, source_reg, int # target_reg = source_reg + int # target_reg , source_reg : registers # int: arithmetic integer constant

Αριθμητικές πράξεις

- Η διαίρεση μεταξύ ακεραίων επιστρέφει ακέραιο αριθμό, ενώ υπάρχει και η
   rem η οποία επιστρέφει το υπόλοιπο της διαίρεσης.
- Στο παρακάτω πρόγραμμα οι καταχωρητές t1 και t2 εναλλάσσουν τις τιμές τους, χωρίς τη χρήση του καταχωρητή t0:

```
add t1, t1, t2
sub t2, t1, t2
sub t1, t1, t2
```

Πρόσβαση στη μνήμη

- Με τις lw και sw
- Μας ενδιαφέρει τη πρόσβαση μέσω καταχωρητή

```
lw reg1,offset(reg2) # reg1 = [reg2 + offset]
    # reg1: destination register
    # reg2: base register
    # offset: distance from reg2
sw reg1,offset(reg2) # [reg2 + offset] = reg1
    # reg1: source register
    # reg2: base register
    # offset: distance from reg2
```

Πρόσβαση στη μνήμη

Ένας άλλος τρόπος πρόσβασης είναι η πρόσβαση μέσω καταχωρητή, χωρίςνα δηλωθεί κάποιο offset:

```
lw reg1,(reg2) # reg1 = [reg2]
    # reg1: destination register
    # reg2: base register
    # offset: distance from reg2
sw reg1,(reg2) # [reg2] = reg1
    # reg1: source register
    # reg2: base register
    # offset: distance from reg2
```

Β΄ Ο συμβολισμός (†θ) είναι ισοδύναμος με τον συμβολισμό θ(†θ)

Άλματα

Εντολές που θα μας φανούν χρήσιμες για άλματα:

•	b label	branch to label
•	beq t1,t2,label	jump to label if t1=t2
•	blt t1,t2,label	jump to label if t1 <t2< th=""></t2<>
	bgt t1,t2,label	jump to label if t1>t2
•	ble t1,t2,label	jump to label if t1<=t2
	bge t1,t2,label	jump to label if t1>=t2
	bne t1,t2,label	jump to label if t1<>t2

Κλήσεις συναρτήσεων

Εντολές που θα μας φανούν χρήσιμες στην κλήση συναρτήσεων:

j label jump to label

■ jal label **κλήση** συνάρτησης

■ jr ra **άλμα** στη διεύθυνση που έχει ο **καταχωρητής**,

στο παράδειγμα είναι ο ra που έχει την

διεύθυνση επιστροφής συνάρτησης

Είσοδος και έξοδος δεδομένων

Είσοδος δεδομένων

```
li a7,5 ecall
```

Θα διαβαστεί από το πληκτρολόγιο ακέραιος αριθμός και θα τοποθετηθεί στον a0

Έξοδος δεδομένων

li a0,44
li a7,1
ecall

Το 44 εμφανίζεται στην οθόνη

Είσοδος και έξοδος δεδομένων

Ο παρακάτω κώδικας τυπώνει μία αλλαγή γραμμής

```
.data
str_nl: .asciz "\n"
    .text
la a0,str_nl
li a7,4
ecall
```

Τερματισμός προγράμματος

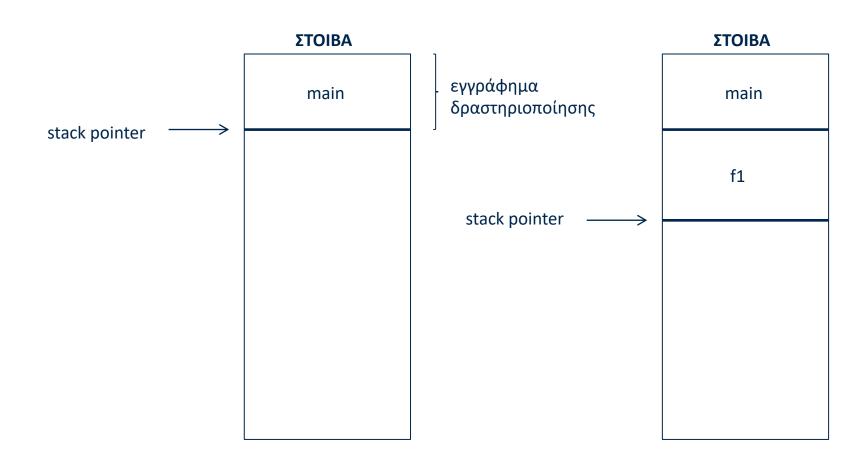
Τερματισμός προγράμματος με επιστροφή τιμής 0

```
li a0,0
li a7,93
ecall
```

Τι κάνει?

```
main:
                                print:
                                        mv a0, t0
input:
                                        li a7,1
    li a7,5
                                        ecall
    ecall
                                        la a0,str_nl
                                        li a7,4
do_it:
                                        ecall
                                exit:
    mv t0,a0
                                        li a0,0
    addi t0,t0,t0
                                        li a7,93
                                        ecall
```

Εκτέλεση Προγράμματος

Εγγράφημα Δραστηριοποίησης

προσωρινές μεταβλητές

τοπικές μεταβλητές

παράμετροι

επιστροφή τιμής

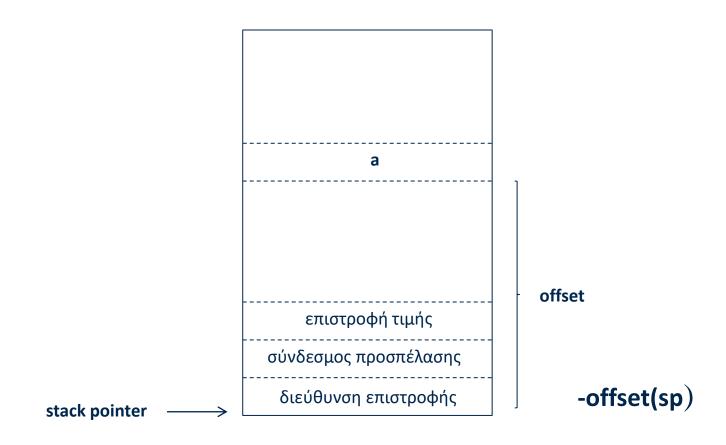
σύνδεσμος προσπέλασης

διεύθυνση επιστροφής

μήκος εγγραφήματος δραστηριοποίησης σε bytes

stack pointer

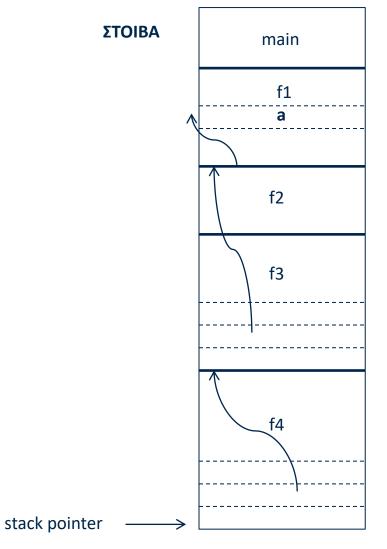
Θέση Μεταβλητής με βάση το Offset

Βοηθητικές Συναρτήσεις - gnvlcode

- **μ** μεταφέρει στον t0 την διεύθυνση μιας **μη τοπικής** μεταβλητής
- από τον πίνακα συμβόλων βρίσκει πόσα επίπεδα επάνω βρίσκεται η μη τοπική
   μεταβλητή και μέσα από τον σύνδεσμο προσπέλασης την εντοπίζει

Βοηθητικές Συναρτήσεις - gnvlcode

Βοηθητικές Συναρτήσεις - gnvlcode

- μεταφέρει στον t0 την διεύθυνση μιας μη τοπικής μεταβλητής
- παπό τον **πίνακα συμβόλων** βρίσκει πόσα επίπεδα επάνω βρίσκεται η μη τοπική μεταβλητή και μέσα από **τον σύνδεσμο προσπέλασης** την εντοπίζει

lw t0,-4(sp) στοίβα του γονέα

όσες φορές χρειαστεί:

Iw t0,-4(t0) στοίβα του προγόνου που έχει τη μεταβλητή

addi t0,t0,-offset διεύθυνση της μη τοπικής μεταβλητής

- μεταφορά δεδομένων στον καταχωρητή r
- η μεταφορά μπορεί να γίνει από τη μνήμη (στοίβα)
- ή να εκχωρηθεί στο r μία σταθερά
- η σύνταξη της είναι loadvr(v,r)
- διακρίνουμε περιπτώσεις

αν ν είναι σταθερά

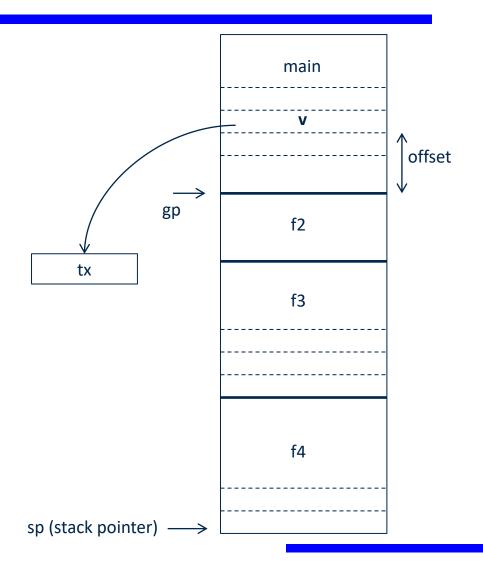
li tr,v

αν ν είναι καθολική μεταβλητή – δηλαδή ανήκει στο κυρίως πρόγραμμα

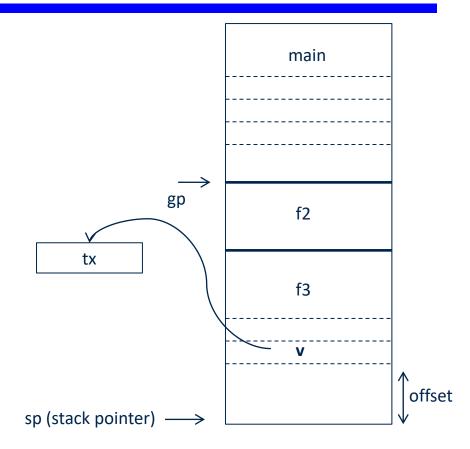
lw tr,-offset(gp)

αν ν είναι καθολική μεταβλητή,δηλαδή ανήκει στο κυρίωςπρόγραμμα

lw tr,-offset(gp)

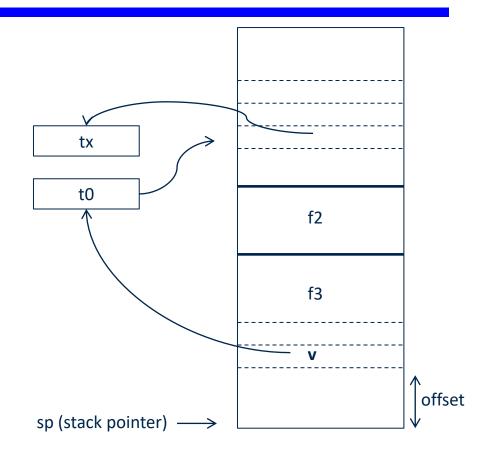
αν η ν έχει δηλωθεί στη
 συνάρτηση που αυτή τη στιγμή εκτελείται και είναι τοπική μεταβλητή, ή τυπική παράμετρος που περνάει με τιμή, ή προσωρινή μεταβλητή
 lw tr,-offset(sp)

αν η ν έχει δηλωθεί στη
 συνάρτηση που αυτή τη στιγμή
 εκτελείται και είναι τυπική
 παράμετρος που περνάει με
 αναφορά

lw t0,-offset(sp)

Iw tr,(t0)

αν η ν έχει δηλωθεί σε κάποιο πρόγονο και εκεί είναι τοπική μεταβλητή, ή τυπική
 παράμετρος που περνάει με τιμή

```
gnlvcode()
lw tr,(t0)
```

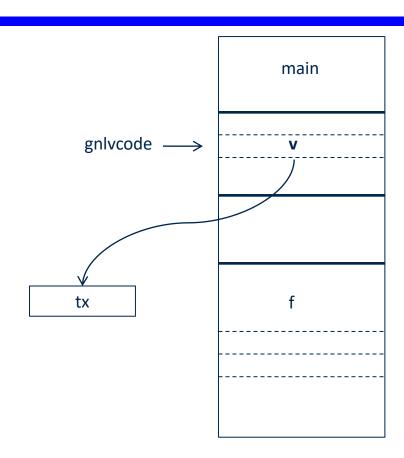
αν η ν έχει δηλωθεί σε κάποιο πρόγονο και εκεί είναι τυπική παράμετρος που
 περνάει με αναφορά

```
gnlvcode()
lw t0,(t0)
lw tr,(t0)
```

αν η ν έχει δηλωθεί σε
 κάποιο πρόγονο και εκεί
 είναι τοπική μεταβλητή,
 ή τυπική παράμετρος
 που περνάει με τιμή

gnlvcode()

Iw tr,(t0)

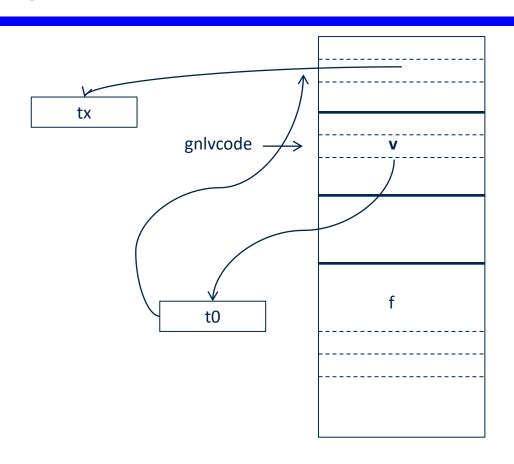

αν η ν έχει δηλωθεί σε
 κάποιο πρόγονο και εκεί
 είναι τυπική παράμετρος
 που περνάει με αναφορά

gnlvcode()

lw t0,(t0)

Iw tr,(t0)

- μεταφορά δεδομένων από τον καταχωρητή r στη μνήμη (μεταβλητή ν)
- η σύνταξη της είναι storerv(r,v)
- **μ** διακρίνουμε περιπτώσεις

αν ν είναι **καθολική μεταβλητή** – δηλαδή ανήκει στο κυρίως πρόγραμμα sw tr,-offset(gp)

αν ν είναι τοπική μεταβλητή, ή τυπική παράμετρος που περνάει με τιμή και βάθος
 φωλιάσματος ίσο με το τρέχον, ή προσωρινή μεταβλητή

```
sw tr,-offset(sp)
```

αν ν είναι τυπική παράμετρος που περνάει με αναφορά και βάθος φωλιάσματος ίσο
 με το τρέχον

```
Iw t0,-offset(sp)
sw tr,(t0)
```

αν ν είναι τοπική μεταβλητή, ή τυπική παράμετρος που περνάει με τιμή και βάθος
 φωλιάσματος μικρότερο από το τρέχον

```
gnlvcode(v)
sw tr,(t0)
```

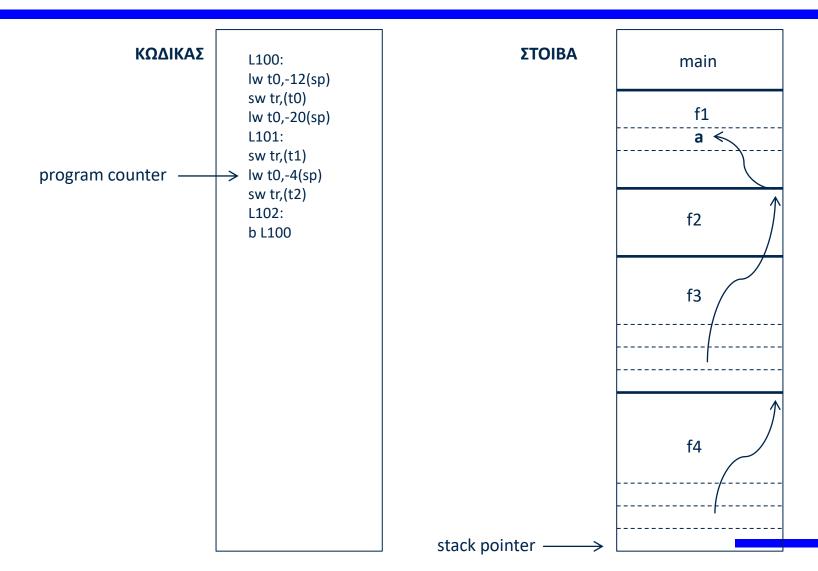
αν ν είναι τυπική παράμετρος που περνάει με αναφορά και βάθος φωλιάσματος
 μικρότερο από το τρέχον

```
gnlvcode(v)

lw t0,(t0)

sw tr,(t0)
```

Κώδικας και Δεδομένα

Εντολές Αλμάτων

```
# jump, "_", "_", label
b label
```

relop(?),x,y,z

loadvr(x,t1)

loadvr(y, t2)

branch(?),t1,t2,z

branch(?) : beq,bne,bgt,blt,bge,ble

Εκχώρηση

Εντολές Αριθμητικών Πράξεων

ш ор х,у,z

loadvr(x, t1)

loadvr(y, t2)

op t1,t1,t2

op: add,sub,mul,div

storerv(t1,z)

Επιστροφή Τιμής Συνάρτησης

```
retv "_", "_", x

loadvr(x, t1)

lw t0,-8(sp)

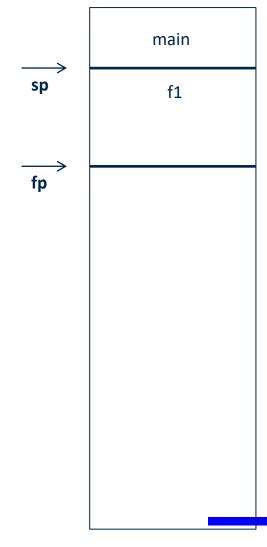
sw t1,(t0)
```

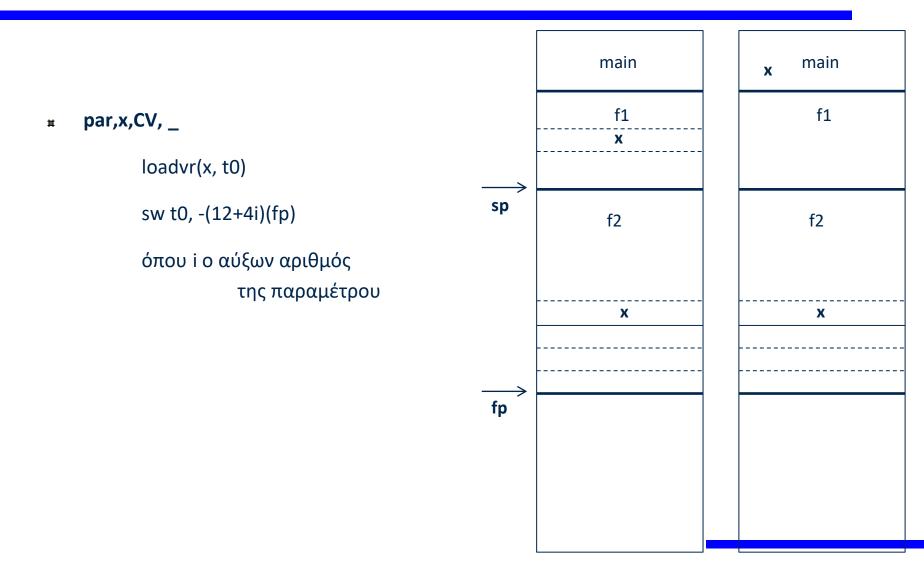
αποθηκεύεται ο x στη διεύθυνση που είναι αποθηκευμένη στην 3^η θέση του εγγραφήματος δραστηριοποίησης

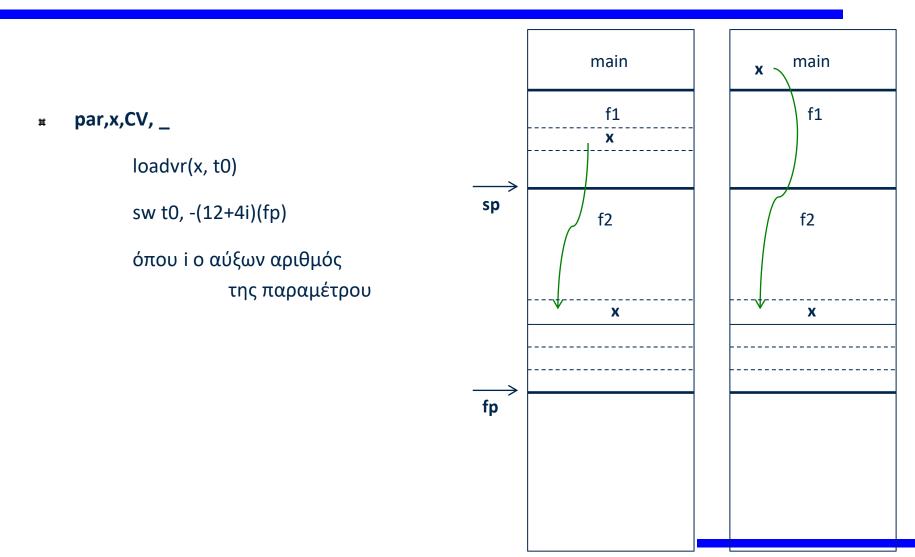
πριν κάνουμε τις ενέργειες ώστε να γίνει το πέρασμα της πρώτης παραμέτρου, τοποθετούμε τον fp να δείχνει στην στοίβα της συνάρτησης που θα δημιουργηθεί

addi fp,sp,framelength

στη συνέχεια, για κάθε παράμετρο και
 ανάλογα με το αν περνά με τιμή ή
 αναφορά κάνουμε τις εξής ενέργειες:

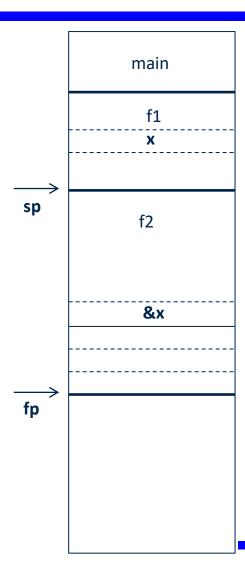

par,x,REF, _

αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν το ίδιο βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση τοπική μεταβλητή ή παράμετρος που έχει περαστεί με τιμή

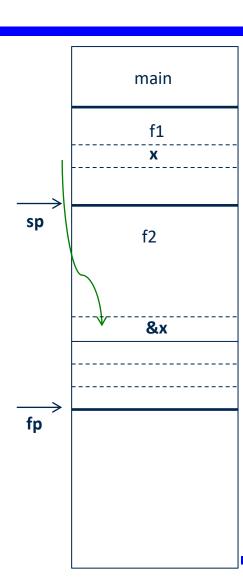
addi t0,sp,-offset

m par,x,REF, _

αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν το ίδιο βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση τοπική μεταβλητή ή παράμετρος που έχει περαστεί με τιμή

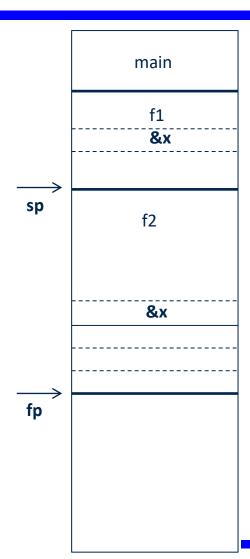
addi t0,sp,-offset

m par,x,REF, _

αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν το ίδιο βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση παράμετρος που έχει περαστεί με αναφορά

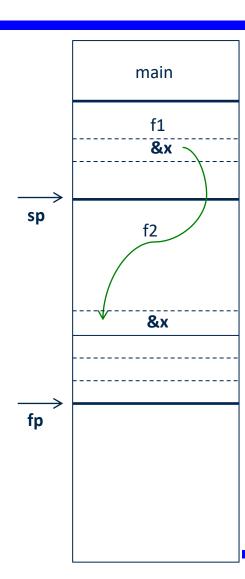
lw t0,-offset(sp)

par,x,REF, _

αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν το ίδιο βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση παράμετρος που έχει περαστεί με αναφορά

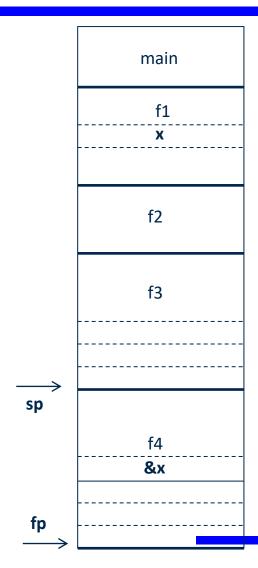
lw t0,-offset(sp)

par,x,REF, _

αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν διαφορετικό βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση τοπική μεταβλητή ή παράμετρος που έχει περαστεί με τιμή

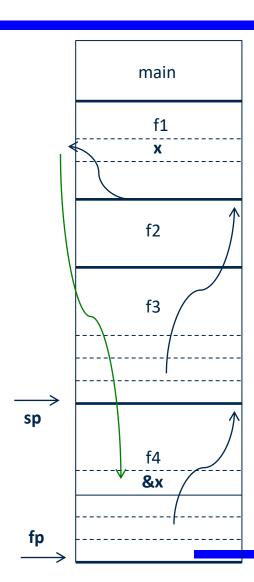
gnlvcode(x)

par,x,REF, _

αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν διαφορετικό βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση τοπική μεταβλητή ή παράμετρος που έχει περαστεί με τιμή

gnlvcode(x)

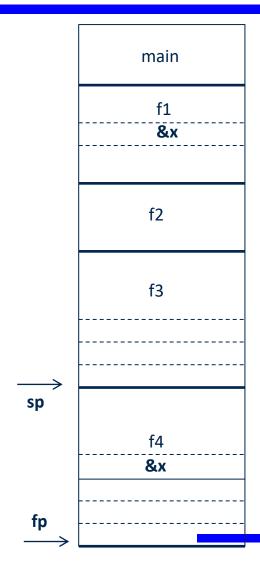

par,x,REF, _

αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν διαφορετικό βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση παράμετρος που έχει περαστεί με αναφορά

gnlvcode(x)

lw t0,(t0)

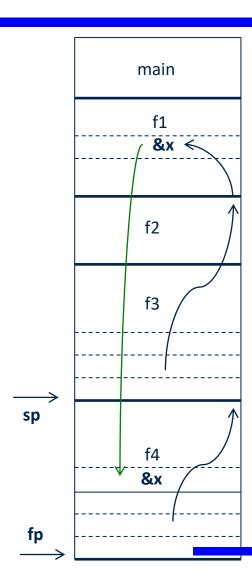

par,x,REF, _

αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν διαφορετικό βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση παράμετρος που έχει περαστεί με αναφορά

gnlvcode(x)

Iw t0,(t0)

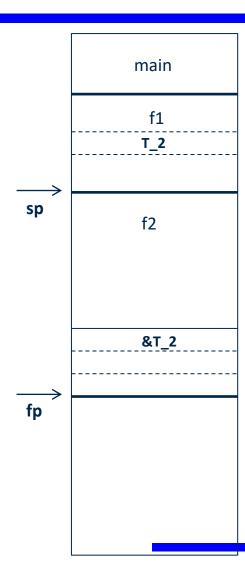

par,x,RET, _

γεμίζουμε το 3° πεδίο του εγγραφήματος δραστηριοποίησης της κληθείσας συνάρτησης με τη διεύθυνση της προσωρινής μεταβλητής στην οποία θα επιστραφεί η τιμή

addi t0,sp,-offset

sw t0,-8(fp)

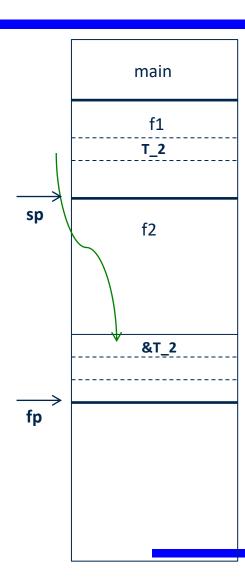

par,x,RET, _

γεμίζουμε το 3° πεδίο του εγγραφήματος δραστηριοποίησης της κληθείσας συνάρτησης με τη διεύθυνση της προσωρινής μεταβλητής στην οποία θα επιστραφεί η τιμή

addi t0,sp,-offset

sw t0,-8(fp)

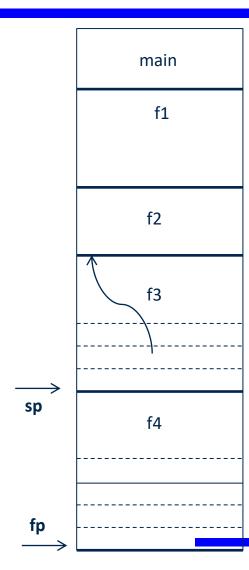

call, _, _, f

αρχικά γεμίζουμε το 2° πεδίο του εγγραφήματος δραστηριοποίησης της κληθείσας συνάρτησης, τον σύνδεσμο προσπέλασης, με την διεύθυνση του εγγραφήματος δραστηριοποίησης του γονέα της, ώστε η κληθείσα να γνωρίζει που να κοιτάξει αν χρειαστεί να προσπελάσει μία μεταβλητή την οποία έχει δικαίωμα να προσπελάσει, αλλά δεν της ανήκει

sw t0,-4(fp)

 αν καλούσα και κληθείσα έχουν το ίδιο βάθος φωλιάσματος, τότε έχουν τον ίδιο γονέα
 lw t0,-4(sp)

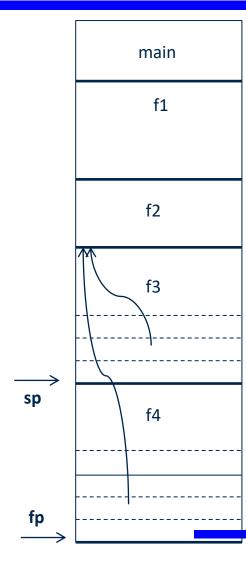
sw t0,-4(fp)

 αν καλούσα και κληθείσα έχουν το ίδιο βάθος φωλιάσματος, τότε έχουν τον ίδιο γονέα
 lw t0,-4(sp)

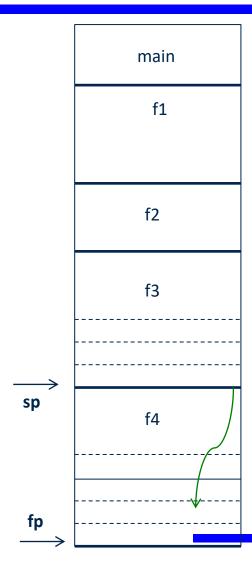
main f1 f2 f3 sp f4 fp

 αν καλούσα και κληθείσα έχουν το ίδιο βάθος φωλιάσματος, τότε έχουν τον ίδιο γονέα

lw t0,-4(sp) sw t0,-4(fp)

αν καλούσα και κληθείσα έχουν
 διαφορετικό βάθος φωλιάσματος, τότε η καλούσα είναι ο γονέας της κληθείσας
 sw sp,-4(fp)

στη συνέχεια **μεταφέρουμε τον δείκτη στοίβας στην κληθείσα**

addi sp,sp,framelength

μ καλούμε τη συνάρτηση

jal f

και όταν επιστρέψουμε παίρνουμε πίσω τον δείκτη στοίβας στην καλούσα

addi sp,sp,-framelength

μέσα στην κληθείσα

στην αρχή κάθε συνάρτησης αποθηκεύουμε στην πρώτη θέση του εγγραφήματος δραστηριοποίησης την διεύθυνση επιστροφής της την οποία έχει τοποθετήσει στον ra η jal
 sw ra,(sp)

στην τέλος κάθε συνάρτησης κάνουμε το αντίστροφο, παίρνουμε από την πρώτη θέση του εγγραφήματος δραστηριοποίησης την διεύθυνση επιστροφής της συνάρτησης και την βάζουμε πάλι στον ra. Μέσω του ra επιστρέφουμε στην καλούσα

```
lw ra,(sp)
jr ra
```

Αρχή Προγράμματος και Κυρίως Πρόγραμμα

το κυρίως πρόγραμμα δεν είναι το πρώτο πράγμα που μεταφράζεται, οπότε στην αρχή του προγράμματος χρειάζεται ένα άλμα που να οδηγεί στην πρώτη ετικέτα του κυρίως προγράμματος

j Lmain

- · φυσικά η **j Lmain** πρέπει να δημιουργηθεί όταν ξεκινά η μετάφραση της main
- στη συνέχεια πρέπει να **κατεβάσουμε τον sp κατά framelength της main** addi sp,sp,framelength
- και να σημειώσουμε στον gp το εγγράφημα δραστηριοποίησης της main ώστε να έχουμε εύκολη πρόσβαση στις global μεταβλητές

move gp,sp

ευχαριστώ!!!